

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 16 състав, в публично заседание на 16.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **2060** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Предявен е иск по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) от К. Г. Я. от Г. С. срещу И. А. А. А. за сумата в размер на 673,10 лева за периода от 22.04.2008 г. до 01.06.2008 г., през който ищецът твърди, че не е бил на служба, като претендира и заплащане на законната лихва върху посочената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба ищецът твърди, че за времето на прекратяване на служебното му правоотношение в И. А. А. А. до 02.06.2008 г. не е бил на друга служба и не е получавал никакви доходи. На посочената дата е постъпил на работа по трудово правоотношение като инструктор в СУАБ СБА ЕООД – клон Б., с месечно възнаграждение в размер на 450,00 лв. Размерът на претендираното обезщетение ищецът е формирал като сбор от brutното му трудово възнаграждение за месец март 2008 г. – 487,42лв. и сума в размер на 185,68лв., представляваща възнаграждението за един работен ден 23,21лв. умножено по осем дни, което е остатъкът от месец април, считано от датата, на която е прекратено служебното правоотношение – 22.04.2008г.

Ответната страна – И. А. А. А., представлявана от юрисконсулт Лютакова, оспорва предявения иск по размер и счита, че последният следва да бъде изчислен на основание размера на възнаграждението, определено за заеманата от ищеца длъжност, към момента на възстановяването му.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна: Със заповед № 367 от 22.04.2008 г. на изпълнителния директор на И. А. А. А., издадена на основание чл. 90, ал.1, т.5, чл. 89, ал.2, т.1, вр. чл. 91, ал.1, чл. 107, ал.1, т.3 и чл. 108, ал.1 и 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл), е прекратено служебното правоотношение на К. Я. Г., заемащ длъжността младши инспектор в регионална дирекция А. А. – Г. Б., към И. А. А. А..

С решение № 12 от 17.03.2009 г. по адм.д. № 2683/2008 г. по описа на АССГ, Заповед № 367/22.04.2008 г. на изпълнителния директор на И. А. А. А. е отменена като незаконосъобразна. С решение № 15328 от 14.12.2009 г. по адм. дело № 7286/2009 г. по описа на Върховния административен съд, тричленен състав е оставено в сила процесното решение № 12 от 17.03.2009 г. по адм. дело № 2683/2008 г. по описа на АССГ.

Установява се, че със заповед № 140 от 23.12.2009 г. на изпълнителния директор на И. А. А. А. ищецът е възстановен на заеманата от него длъжност, като му е определена основна месечна заплата, считано от 22.12.2009 г. в размер на 416 лева.

По делото не е спорно обстоятелството, че последният месец, през който ищецът е получил брутно възнаграждение преди издаването на заповедта, с която е прекратено служебното му правоотношение е месец март 2008 г. и съответно размерът на brutната заплата възлиза на сумата от 487,42 лева. Този факт се установява от представените разпечатки на фишове за начислените на К. Я. Г. възнаграждения и от удостоверение от 06.01.2009г. на И. А. А. А.. По делото е приета като писмено доказателство и заверено копие от служебна книжка № 114 от 01.05.2004 г., издадена на К. Я. Г..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира искът за основателен, по следните съображения:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата, за времето, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай между страните не се спори, че ищецът е бил без работа за периода 22.04.2008 г. – 01.06.2008г., а през останалото време е работил по трудово правоотношение, като не претендира обезщетение за разликата между получаваните възнаграждения. Безспорно е налице уволнение на държавния служител К. Я. Г. със заповед № 367 от 22.04.2008 г. на изпълнителния директор на И. А. А. А., признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, като за претендирания период ищецът е бил без работа. Искът е основателен досежно посочения в исковата молба период 22.04.2008 г. – 01.06.2008г.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят е посочил

брутната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. Следователно, основа за определяне на обезщетението в случая не е брутната заплата на ищеца към м. март 2008 г., а определената му брутна заплата със заповед № 140 от 23.12.2009 г. на изпълнителния директор на И. А. А. А., издадена в изпълнение на влязлото в сила решение № 12 от 17.03.2009 г. по адм. дело № 2683/2009 г. по описа на Административен съд – С. град. От страна на ищеца не са ангажирани доказателства в подкрепа на претенцията му за обезщетение в посочения от него размер. Не са ангажирани и доказателства, които да установяват обстоятелства, различни от установените с представените от ответника доказателства, удостоверяващи, че размерът на възнаграждението на ищеца, към датата на признаване на уволнението му за незаконно е 416 лв. Относно изчисляването на допълнителното месечно възнаграждение се прилага правилото на чл. 18 от Наредбата за служебното положение на държавните служители. Видно от приетите като доказателство по делото распечатки на фишове за начислено на ищеца възнаграждение за периода от м. януари, до м. април 2008г., към 22.04.2008 г. професионалният му опит и стаж възлиза на 17 години, 7 месеца и 13 дни. Допълнителното възнаграждение за прослужено време се изчислява на 17% върху основната месечна заплата. Към момента на признаване на уволнението за незаконосъобразно този процент възлиза на 19%, предвид зачитане на времето на незаконно уволнение за стаж, на основание на чл. 118, т. 1 от ЗДСл. Това означава, че брутното му възнаграждение към датата на признаване на уволнението за незаконно е за сумата от 495,04 лева (сбор от основната заплата в размер на 416 лева и допълнителното месечно възнаграждение в размер на 19/100 към основната месечна заплата). С исковата молба се претендира обезщетение за период от един месец и осем дни. Размерът на обезщетението за осем дни се изчислява като сумата на брутното трудово възнаграждение от 495,04 лв. се раздели на броя на работните дни (495,04/21) и съответно полученото се умножи по броя на осем дни, като се получава сума в размер на 188,56 и съответно, брутното възнаграждение за периода 22.04.2008г. – 01.06.2008 г. възлиза на сумата от 683,60 лева (495,04 + 188,56лв). Ищецът е предявил иск за сумата от 673,10 лв. и не е поискал изменение на същия в частта му относно размера, поради което искът следва да бъде уважен за претендираната сума в размер на 673,10лв. Водим от горното, Административен съд - С.-град, I отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. А. А. А. - Г. С., У. Г. Г. № 5, да заплати на К. Я. Г., ЕГН *, с адрес Г. Б., Ж. М. Р., Б., В., .2, А. сумата в размер на 673,10 лв. (шестстотин седемдесет и три лева и десет стотинки) ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.03.2009 г., до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: